

4) Může kontrolní postup uvedený v článku 19a zákona č. 152/97 týkající se shody s právní úpravou Společenství o úbytku způsobeném lovením na základě odchylek povolených italskými regiony, jelikož je prováděn na základě výzvy, přičemž podléhá technickým lhůtám potřebným jak pro přijetí tak pro zveřejnění opatření, během kterých se postupuje podle krátkodobého rozvrhu, v průběhu kterého jsou tyto úbytky povolené, zabezpečit účinné použití směrnice 79/409/EHS?

(¹) Úř. věst. L 103, 25.4.1979, s. 1.

Žaloba podaná dne 14. února 2005 Komisí Evropských společenství proti Nizozemskému království

(Věc C-66/05)

(2005/C 93/25)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 14. února 2005 žaloba směřující proti Nizozemskému království podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou Denisem Martinem a Pieterem van Nuffelem.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Nizozemské království tím, že při výpočtu příspěvků na zdravotní pojištění zohledňovalo důchody vyplacené na základě právních předpisů jiného členského státu než Nizozemska, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 33 odst. 1 nařízení (EHS) č. 1408/71 (¹);

2. uložil Nizozemskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (AWBS) (Všeobecný zákon o zvláštních léčebných nákladech) upravuje převzetí nákladů na ošetření, péči a zaopatření při závažných dlouhodobých onemocněních nebo vadách. Všichni rezidenti, tj. všechny

osoby, které mají bydliště v Nizozemsku, jsou pojištěny. Jedná se tedy o jedno z „národních pojištění“. Na základě Wet Financiering Volksverzekering jsou všichni pojištěnci povinni platit příspěvky. Tento příspěvek je vypočten na základě jejich celkového příjmu.

Tato právní úprava má za následek, že osoba, která bydlí v Nizozemsku a pobírá tam na základě právních předpisů jiného členského státu mimo nizozemského důchodu i jiný důchod, je podle AWBZ pojištěna pro případ zvláštních léčebných nákladů, avšak je také povinna platit příspěvky. Při výpočtu tohoto příspěvku se zohledňuje jak její nizozemský, tak ale také jiný důchod.

Podle názoru Komise čl. 33 odst. 1 nařízení pouze umožňuje, aby při výpočtu tohoto příspěvku byl zohledněn nizozemský důchod; podle názoru Nizozemska lze zohlednit celkový příjem, včetně důchodu, který dotčená osoba pobírá na základě právních předpisů jiného členského státu.

(¹) Úř. věst. L 149, 5.7.1971, s. 2. Pozměněné a aktualizované nařízením (ES) č. 118/97 (Úř. věst. L 28, 30.1.1997, s. 1) a naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 631/2004 (Úř. věst. L 100, 6.4.2004, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Finanzgericht München ze dne 1. února 2005 ve věci společné domácnosti Jörga a Stephanie Wollny

(Věc C-72/05)

(2005/C 93/26)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Finanzgericht München (Německo) ze dne 1. února 2005 ve věci společné domácnosti Jörga a Stephanie Wollny, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 15. února 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Finanzgericht München žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

Jak má být vykládán pojem „výše výdajů“ uvedený v čl. 11 A odst. 1 písm. c) směrnice 77/388/EHS ⁽¹⁾? Zahrnuje výše výdajů na byt užívaný k soukromým účelům nacházející se v budově, která je jako celek součástí podniku (kromě běžných výdajů) také roční odpisy opotřebení budovy odpovídající příslušné vnitrostátní úpravě nebo v návaznosti na příslušné vnitrostátní opravné období pro odpočet daně vypočítaný podíl pořizovatelů a výrobních nákladů, které opravňovaly k odpočtu daně z přidané hodnoty?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 145, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Finanzgericht Köln ze dne 27. ledna 2005 ve věci Herbert Schwarz a Marga Gootjes-Schwarz proti Finanzamt Bergisch Gladbach

(Věc C-76/05)

(2005/C 93/27)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Finanzgericht Köln (Německo) ze dne 27. ledna 2005 ve věci Herbert Schwarz a Marga Gootjes-Schwarz proti Finanzamt Bergisch Gladbach, které došlo kanceláří Soudního dvora dne 16. února 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Finanzgericht Köln žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

Je článek 8a (nyní po změně 18) (volný pohyb osob), článek 48 (nyní po změně článek 39) (volný pohyb pracovníků), článek 52 (nyní po změně článek 43) (svoboda usazování), respektive článek 59 Smlouvy o ES (nyní po změně článek 49) (volný pohyb služeb) v rozporu s tím, že podle čl. 10 odst. 1 pododstavec 9 zákona o daních z příjmů fyzických osob ve znění platném pro rok 1998 a 1999 lze k platbám školného na určitých německých školách přihlídnout, avšak nikoliv k platbám školného na školách na ostatním území Společenství, jako ke zvláštním výdajům tvořícím položku odčitatelnou ze základu daně z příjmu fyzických osob?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Tribunale di Livorno ze dne 19. ledna 2005 ve věci Gentilini Umberto proti Dal Colle Industria Dolciaria SpA

(Věc C-78/05)

(2005/C 93/28)

(Jednací jazyk: italština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Tribunale di Livorno Itálie ze dne 19. ledna 2005 ve věci Gentilini Umberto proti Dal Colle Industria Dolciaria SpA, které došlo kanceláří Soudního dvora dne 17. února 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Tribunale di Livorno žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

a) „Má být, s přihlédnutím ke znění článku 17 směrnice Rady 653/86 ze dne 18. prosince 1986 o koordinaci právní úpravy členských států týkající se nezávislých obchodních zástupců ⁽¹⁾, článek 19 téže směrnice vykládán tak, že umožňuje členskému státu stanovit ve svých ustanoveních k provedení směrnice do vnitrostátního práva, že právo na odškodnění zástupce se určuje podle kolektivní smlouvy, závazné pro signatáře, bez ohledu na podmínky uvedené v první a druhé odrážce čl. 17 odst. 2 písm. a), a že se vypočítává nikoliv na základě kritérií stanovených ve směrnici, ale v dotčené kolektivní smlouvě, s tím následkem, že v mnoha případech by odškodnění muselo být určeno v částce podstatně nižší, než je maximální částka, kterou stanoví směrnice?“

b) Musí být výpočet odškodnění prováděn analyticky, prostřednictvím odhadu pozdějších provizí, které by zástupce pravděpodobně obdržel v letech následujících po rozvázání smlouvy s ohledem na zákazníky, které získal, nebo na zvýšení objemu obchodu, které provedl, přičemž se kritérium ekvity použije pouze pro upravení částky, nebo jsou přípustné různé a více syntetické metody výpočtu, které více zohledňují kritérium ekvity?“

⁽¹⁾ Úř. věst. L 382, 31.12.1986, s. 17.